

[Finansministeren]

Men når det kommer til stykket, er det måske ikke så overraskende, for det ligner meget den udvikling, vi har været vidne til under socialdemokratiske regeringer, nemlig at man meget ofte har ladet lønudviklingen gå hurtigere, end der egentlig var plads til, med den forringelse af konkurrenceevnen, som så ville opstå, og med stadig større økonomisk ubalance; så intet er i virkeligheden nyt.

Det er meget let for socialdemokratiet at anklage regeringen for at komme med en stram indkomstpøolitik, men det kan ikke siges klart nok, at den stramme indkomstpøolitik er det mest positive for lønmodtagerne, vi overhovedet kan byde på i den aktuelle situation, og det er det både i forhold til den disponible realløns udvikling og i forhold til beskæftigelsen.

Dette samfund skal under alle omstændigheder have bragt ligevægt i de kommende år både i betalingsbalancen og i statens finanser. Vi skal samtidig nå en udvikling, som giver en stadig bedre beskæftigelse. Det er det, regeringens plan gør i modsætning til socialdemokratiets.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Undskyld udtrykket: det er stærk tobak, at finansministeren her fremlægger nogle fuldstændig urealistiske beregninger over socialdemokratiets alternative beregninger. Ministerens beregninger hviler tilsyneladende på en lang række forudsætninger, der er opstillet i finansministeriet og ikke i den socialdemokratiske plan. Det gør ministeren på et tidspunkt, hvor regeringen end ikke har givet folketinget en orientering om, hvordan dens egne forslag og egne forudsætninger virker.

Jeg vil henholde mig til, hvad budgetdepartementet i september 1983 i et partipøolitisk mindre højspændt tidsrum end det nuværende har sagt om socialdemokratiets plan »Den solidariske vej«. Den plan, vi har lagt frem her, er bygget på eksakt de samme forudsætninger som »Den solidariske vej«. Dengang sagde budgetdepartementet: man kan ikke anfægte, at planen på sine egne forudsætninger ved udgangen af 1980erne kan fremskaffe en arbejdsløshed på under 100.000 sammenlignet med regeringens frem-

skrivninger, som ligger lige i underkanten af 250.000.

Det, jeg forstår finansministeren nu har gjort, er, at han på eget initiativ har indbygget en voldsom finanspøolitisk stramning i den socialdemokratiske plan. Vi har her i dag sagt, at der efter vores opfattelse ikke ligger noget sådant i den, og derfor kan vi naturligvis ikke tage disse mundtlige beregninger for gode varer.

I øvrigt synes jeg, man skylder folketinget at fremkomme med beregninger om, hvordan ens egne forslag, ens egne indgreb påvirker almindelige lønmodtagerfamiliers og de arbejdsløses økonomi, og hvordan den plan, man har lagt frem, påvirker den sociale fordeling i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg hæftede mig ved, at finansministeren som vanlig havde forskellige årstal som mål for, hvornår der var ligevægt på betalingsbalance og statsfinanser, men at finansministeren også vanen tro ikke satte noget år på, hvornår beskæftigelsesproblemerne var løst. Det er jo stadig væk sådan, at ud fra regeringens egne beregninger, der bygger på meget optimistiske forudsætninger om høj udlandsvækst osv., har vi 230.000 arbejdsløse i 1990 efter gennemførelsen af regeringens økonomiske politik.

Det er klart, at det sætter gang i alternativerne hos os andre. Det betyder, at vi må prøve at regne på andre ting, og jeg vil oplyse regeringen om, at vi selvfølgelig også har forsøgt at beregne ved hjælp af regeringens økonomiske model – vi kender jo nogle af tallene i den – hvad det vil betyde, hvis man gennemførte en 35 timers arbejdsuge nu med fuld lønkomensation til de lavestlønnede. Det er rigtigt, at det ville betyde nogle problemer for betalingsbalancen. Men hvis man retter op på den ved de forskellige indgreb, man har mulighed for, kan man bringe balance i betalingerne over for udlandet med denne ændring, samtidig med at man kan få en beskæftigelseeffekt, der ligger på omkring 150.000, altså 150.000 flere i beskæftigelse ved en drastisk nedsættelse af arbejdstiden. Derfor kan jeg ikke forstå, at finansministeren nu lægger op til, at planer, der indebærer reduktion af arbejdsløsheden gennem